

μωρηθῶσι λοιπόν οἱ ἄθλιοι οὗτοι διὰ τὰς ἀσεβεῖς ταύτας ὕβρεις των ;

— Καὶ διατὶ νὰ τιμωρηθῶσιν ; ἀπὴν-
τησε θλιβερώς ὁ Ἑρρίκος. Τί μοι ἀπέμεινε
πλέον διὰ νὰ εἰμπορῶ νὰ φαίνωμαι ὑπε-
ρήφανος ; Μήπως δὲν βλέπω εἰς τὰς τά-
ξεις τῶν συνωμοτῶν ἀνθρώπους, τοὺς ὁ-
ποίους ἐγὼ ἐξήγαγον ἀπὸ τὸν βόρβορον,
εἰς τοὺς ὁποίους ἐπεδαψίλευσα τσαυτάς
χάριτας, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐδώρησα τὸ
ζῆφος, τὸ ὁποῖον ἤδη ἔστρεψαν ἐναντίον
μου ; Τοιοῦτος εἶνε ὁ κόσμος ! Ἐκεῖνος,
τὸν ὁποῖον σήμερον θεωρεῖς φίλον, δύνα-
ται αὐριοῖν νὰ ᾔηνε ἐχθρὸς σου.

Ἔπεται συνέχεια.

Σ. * *

ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΡΕΒΟΣΤ

Η ΔΟΥΛΗ

(Συνέχεια).

Ὁ κόμης διετέλει τότε ὑπὸ τὴν εὐνοίαν
τοῦ Τσάρου, ὅστις ἐξεδήλωσε τὴν εὐμέ-
νειάν του, ἀναθέσας αὐτῷ ὑπουργημα ἐν
τῇ αὐλῇ. Οἱ μετὰ τῆς πριγκηπέσσης Ρα-
λέφ θρυλλούμενοι ἄρραβωνές του συνετέ-
λεσαν βεβαίως εἰς τὴν ταχεῖαν ταύτην
ἀνύψωσιν.

Ἡ νεαρὰ πριγκηπέσσα ἦτο ὠραιότατη.
Ἡ πλουσία μελανὴ αὐτῆς κόμη περιέ-
βαλλε τὸ λευκορδίνον μέτωπόν της. Τὸ
ὑψηλότερον τοῦ μετρίου ἀνάστημά της,
ἦτο θελκτικῶς εὐκαμπτον, καὶ τὸ πρόσω-
πόν της ἠκτινοβόλει ὑπὸ ἱλαρότητος, κατ'
οὐδὲν μειούσης τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν
χαρακτηριστικῶν της.

Λίαν πνευματώδης καὶ μὴ ἀποδίδουσα
σημασίαν εἰς τὴν παρεκτροπὴν τοῦ μνη-
στῆρός της, τὸν συνεχώρησεν εἰλικρινῶς.
Ὑπερήφανος ἄλλως τε οὕσα, δὲν κατεδέ-
χετο νὰ θεωρήσῃ μίαν δούλην ὡς ἀντί-
ζηλον.

Ἐδῶκε τὸν λόγον της. Τὰ γαμήλια
δῶρα ἐστάλησαν, καὶ οἱ γάμοι θὰ ἐτε-
λοῦντο μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας.

Ὁ κόμης ἦτο μόνος, ἐσπέραν τινά, εἰς
τὸ δωμάτιόν του, ἀσχολούμενος εἰς τὴν
τακτοποίησιν οἰκογενειακῶν ἐγγράφων. Ἡ
χὼν φερομένη ὑπὸ τοῦ πνέοντος βορρᾶ,
ἐπληττε τὸ παράθυρον.

Παρὰ τὴν θερμότητα, ἦν συνετήρουν
αἱ θερμάστραι καὶ τὰ παραπετάσματα,
ἠσθάνετο ἑαυτὸν κατεχόμενον ὑπὸ αἰσθή-
ματος μονώσεως καὶ ψύχους· ἀνεμιμνή-
σκετο ἀκουσίως ὅτι παρομοίαν τινὰ νύκτα,
πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἔφευγε τῆς Πετρο-
πόλεως ὑπακούων εἰς διαταγὴν ἐξορίας.

Βαθμηδὸν τὰ λοιπὰ περιστατικὰ ἐπα-
νέηροντο εἰς τὴν μνήμην του. Ὁ ἐν τῷ
μέτῳ τῶν πάγων σταθμός, ἡ συνάντησις
τῆς Δάσχα, ἡ προστασία, ἦν ἐχορήγησεν
εἰς αὐτήν, καὶ τέλος ἡ εὐδαιμονία, ἦν ἐπί-
στευεν ἀτελεύτητον, καὶ τῆς ὁποίας τόσον
ταχέως ἐκορέσθη. Πάντα ταῦτα διεσκε-
δάλλοντο, καὶ ἐβλεπε πρὸ αὐτοῦ τὸ μέλλον
πολλὰ ὑποσχόμενον αὐτῷ, ἕνεκα τοῦ μετὰ

τῆς πριγκηπέσσης Ὀλγας Ῥαλέφ γάμου
του.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤκουσεν εἰς
τὸ ἰσόγειον φιλονεικίαν μετὰ τοῦ θυρω-
ροῦ· ἐξήτει τις νὰ εἰσέλθῃ παρὰ τὰς δια-
μαρτυρήσεις ἐκείνου.

Ἔτεινε τὸ οὖς· ὁ θόρυβος εἶχε παύσει,
ἀλλ' εἰς τὸ παρκαείμενον δωμάτιον, ἤ-
κουσε βαδίζοντά τινα ἐπὶ τῶν ταπήτων·
τὰ δὲ βήματα, συνοδευόμενα μὲ θοοὺν ἐ-
σθῆτος, ἐδείκνυν τὴν παρουσίαν γυναικός.

Ἡγέρθη ἵνα ἰδῇ τί συμβαίνει· ἀνήγειρε
τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας καὶ ἀνεγνώ-
ρισε τὴν Δάσχαν.

— Σὺ ἐδῶ ! ἦτο ἡ πρώτη διαφυγούσα
αὐτὸν κραυγή.

— Ναί, αὐθέντα, ἐγώ, εἶπεν ἡ νεαρὰ
κόρη διὰ τοῦ φυσικωτέρου τόνου.

— Ἀλλὰ πῶς διήνυσας τὴν ἀπόστασιν
μὲ τοιοῦτον καιρὸν ; τί θέλεις ; διατὶ
ἤλθες ;

— Αὐθέντα, σὰς τὸ εἶπα : Σὰς ἀγαπῶ
καὶ θὰ σὰς ἀγαπῶ πάντοτε.

— Δὲν ἀγνοεῖς ἐν τούτοις ὅτι ἡ εἰς
τὴν οἰκίαν μου παρουσία σου δύναται νὰ
προκαλέσῃ τὴν ἐξορίαν, τὴν καταστροφὴν
μου ! . . .

— Μὴ φοβῆσθε, οὐδεὶς μὲ εἶδε.

— Ἐπὶ τέλους, τί θέλεις ;

— Νὰ μάθω ἂν ᾔηται ἀληθές ὅτι ἡ ἐν-
τιμότης σας νυμφεύεται.

— Ἐ! καὶ τί σὲ ἐνδιαφέρει τοῦτο ;
εἶπεν ὁ κόμης, τοῦ ὁποίου ἡ ὀργὴ ἤρξατο
ἐκφαινομένη.

— Αὐθέντα, ἐνθυμηθῆτε. Προσεφέρθη
νὰ ἦμαι ἐρωμένη σας μῖς ἡμέρας, τοῦτέ-
στι γυνή, τὴν ὁποίαν λαμβάνει τις καὶ
ἐγκαταλείπει. Δὲν ἠθελήσατε μοὶ ἐξητή-
σατε τὴν καρδίαν μου. Τότε σὰς προειδο-
ποίησα : Πανταχοῦ καὶ πάντοτε, καὶ πέ-
ραν τοῦ τάφου ! . . . Λοιπὸν ἰδοὺ ἐγώ.

— Τουτέστιν ἐπέφθης ὅτι ἐπιβαλλο-
μένη εἰς ἐμὲ θὰ θριαμβεύσης τῆς θελή-
σεώς μου. Λοιπὸν, ὄχι ! δὲν θὰ τὸ κατορ-
θώσῃς· καὶ γινώριζέ το, ἡ θέλησίς μου εἶ-
ναι νὰ νυμφευθῇ τὴν πριγκηπέσσαν Ρα-
λέφ· καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ σὲ φονεύσω διὰ νὰ
τὸ κατορθώσω.

— Κτυπᾷτέ με, αὐθέντα, εἶπεν ἡ Δά-
σχα, προκαταλαμβάνουσα τὴν ἑξαψιν τῆς
ὀργῆς τοῦ κόμητος· φονεύσατέ με ! εἰθεύ-
ρετε καλῶς ὅτι εἰμαι ἰδική σας !

— Ἀς τελειώσωμεν ! εἶπεν ὁ κόμης
ἐξαλλος ἐκ τῆς ὀργῆς. Σὲ ἡγάπων, δὲν σὲ
ἀγαπῶ πλέον· νομίζω ὅτι ἐπραξα δι' ἐσέ
ὅ,τι ὤφειλον· ἔξελθε τῆς οἰκίας μου καὶ
μὴ ἐπανέλθῃς πλέον !

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Δάσχα ἔμενεν ἔτι ἀκίνη-
τος :

— Φύγε, υπέλαβεν ὁ κόμης, φύγε !

— Τὸ βλέπω, δὲν μὲ ἀγαπᾷτε πλέον.
Οὐδ' ὑμεῖς οὐδ' ἐγὼ δυνάμεθα πλέον τι.
Ἀλλ' ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ καὶ θὰ σὰς ἀγαπῶ
πάντοτε.

Ε'

Προφέρουσα τὰς τελευταίας ταύτας λέ-
ξεις ἡ νεὰ κόρη, ἠφανίσθη ὡς ὀπτασία.

Οἱ λόγοι ἐκεῖνοι ἐπεκρέμαντο ἤδη ἐπὶ

τῆς κεφαλῆς του ὡς ἀπειλή, διότι παρεῖ-
χον φόβους δυσαρέστων σκηνῶν κατὰ τοὺς
γάμους του. Διὰ τοῦτο, μόλις ἀπῆλθεν ἡ
Δάσχα, ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν της τὴν ἀ-
στυνομίαν τῆς Πετροπόλεως, ἵνα, ἐν ἀ-
νάγκῃ, ἀποστείλῃ αὐτήν διὰ τῆς βίας εἰς
τὰ κτήματά του.

Παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, αἱ ἐρευναι εἰς
οὐδὲν ἀπέληξαν, καὶ αἱ πρὸ τῶν γάμων
του ὀκτὼ ἡμέραι παρήλθον, χωρὶς νὰ μάθῃ
τι περὶ αὐτῆς.

Οἱ γάμοι ἐτετέλεσθησαν ἄνευ οὐδενός ἀ-
πευκαταίου. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ
ναοῦ ἐξοδον, μόλις ἐδέχθη τὴν εὐλογίαν
τοῦ ἱερέως, γυνὴ τις, φαينوμένη ὡς ἐπαίτις,
ἐπλησίασεν αὐτόν, καὶ κατῴρθωσε νὰ τῷ
εἴπῃ εἰς τὸ οὖς τὴν γνωστὴν καὶ φοβερὰν
φράσιν : Σὰς ἀγαπῶ καὶ θὰ σὰς ἀγαπῶ
πάντοτε !

Ἀπόφασιν ἔχων ν' ἀπαλλαγῇ διὰ παν-
τός τρόπου τοιαύτης ἐνοχλήσεως ὁ κόμης
Τσχεμόβσκι, ἀνεζήτησεν ἐκ νέου τὴν Δά-
σχαν. Ἀλλὰ καὶ τότε, ὡς καὶ κατὰ τὴν
πρώτην φοράν, αἱ ἐρευναι οὐδὲν ἔφερον
ἀποτέλεσμα.

Ἐν τούτοις βλέπων παρερχόμενον τὸν
χρόνον, ἐπίστευεν ὅτι ἡ Δάσχα, παραιτου-
μένη τοῦ λοιποῦ τῶν διωγμῶν, ἐπανελάβε
τὸν νομαδικὸν βίον τῶν πρώτων αὐτῆς ἐ-
τῶν, καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπέ-
βαλε τὴν ιδέαν τοῦ νὰ τὸν βλάψῃ.

Ὁ κόμης ἦτο εὐτυχὴς μετὰ τῆς συ-
ζύγου του. Ἐν αὐτῇ εὗρεν ἀφροσιωμένην
φίλην, ἴσην του ἐν τῇ ἀκατροφίᾳ· ἡ δὲ ἡ-
δονή, ἣν παρ' αὐτῇ εὕρισκεν, ἦτο ἐξ ἐκεί-
νων, ὧν δὲν κορέννυται τις.

Ἡ ἄνευ θλίψεως αὐτῇ εὐτυχίᾳ, διήρ-
κει ἀπὸ δύο ἐτῶν περίπου. Ἡ νεαρὰ κό-
μησσα ἦτο ἔγκυος, καὶ ὁ Τσχεμόβσκι, ἀ-
γαπῶν αὐτήν ὅσον οὐδέποτε, ἠρκεῖτο, ἀντὶ
πάσης διασκεδάσεως, νὰ ὀδηγῇ τὴν σύζυ-
γόν του εἰς τὸ θέατρον, διὰ νὰ ᾔηται πάν-
τοτε πλησίον της, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ
αὐτῆς.

Ἐσπέραν τινά, κατὰ τὸ διάλειμμα, τὴν
προσοχὴν του εἴλκυσε ἡ ἀφίξις, εἰς τι θε-
ωρεῖον, γυναικός, ἥς ἡ καλλονὴ συνδυα-
ζομένη μετὰ τῆς παραδόξου περιβολῆς,
εἴλκυσε πάντων τὰ βλέμματα.

Ἡ γυνὴ αὕτη τῆς ὁποίας ἡ περιβολὴ
ἦν ἀμεμπτος, ἦτο μόνη. Ἡ ἐνδυμασία αὐ-
τῆς ἦτο σχεδὸν πένθιμος· ἐσθῆς ἐκ μελα-
νοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος ἄνευ κοσμήμα-
τος, μόλις ἄφινε νὰ φαίνωνται αἱ χεῖρες,
φέρουσαι λευκὰς χειρίδας· ἀπλοῦν ἡνωμέ-
νον περιλαίμιον περιέβαλλε τὸν τράχηλον
αὐτῆς καὶ πέπλος ἐκ μελανοῦ τριχάπτου,
στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ μετώπου διὰ δέσμης
μαργαριτῶν μελανῶν, μόλις ἄφινε νὰ φαί-
νηται ἡ μελανόχρυσος αὐτῆς κόμη, ἥς οἱ
κυματοειδεῖς πλόκαμοι περιέβαλλον τὸ
πρόσωπον καὶ ἐπανεπίπτον ἐπὶ τῶν ὤμων
αὐτῆς.

Ὁ κόμης ἀνεγνώρισε τὴν Δάσχαν.

Ὑπὸ ποίας περιστάσεις αὕτη ἐνεφανί-
ζετο ἔτι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ;

Ὁ κόμης δὲν ἤθελεν ἀσχοληθῇ περισ-
σότερον, ἂν μὴ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου
ἐξοδον, μυστηριώδης χεὶρ τῷ ἐδίδε λα-

θραίως γραμματίον, περιέχον τὰς αὐτὰς πάντοτε λέξεις: «Σὺ ἀγαπῶ καὶ θὰ σὺ ἀγαπῶ πάντοτε.»

Ἦτο πολὺ. Κατελήφθη ὑπὸ μίσους.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ κόμης μετέβη παρὰ τῷ γενικῷ διευθυντῇ τῆς Ἀστυνομίας καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ, περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ θὰ ἐτίθετο τέρμα ὀριστικὸν εἰς τὴν καταδίωξιν ταύτην. Ἀλλὰ μόλις ὑπέδειξε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος γυναῖκα, ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας, ἐκφράζων τὴν λύπην του, ἀπήντησε σαφῶς:

— Οὐδὲν δύναμαι.

— Εἶναι ἀδύνατον. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι δούλη εἰς τὰς κτήσεις μου, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὴν διεκδικήσω καὶ νὰ τὴν καταδιώξω.

— Θὰ σκεφθῆτε, κόμης, ὑποθέτω ὅταν, μάθητε... ἄλλ' ἐστὶ ἀρετὰ καλὸς, καὶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μὴ ἐξηγηθῶ πλειότερον. Ἐν αὐτῷ τῷ συμφέροντι ὑμῶν, ἀγαπητὴ κόμης, σὺ συνιστῶ νὰ λησμονήσητε τὴν ἀπόπειραν ὑμῶν, ἣν ἄλλως τε ὁμνῶ νὰ τηρήσω μυστικὴν.

— Εἶναι παράδοξον, ἐσκέρθη ὁ κόμης καθ' ἑαυτόν, εἰδὼς νὰ ἐννοῇ, ἐκ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνθηκῇ, πλεον τῶν ὅσων τῷ ἔλεγον: τίς λοιπὸν παρεμβαίνει μετὰ τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἐμοῦ;...

¶

Μετὰ τὴν προάστασιν, εἰς ἣν παρευρέθη ὁ κόμης, ἄμαξα ἔστη πρὸ μεγάρου ἐπὶ τῆς ἀπόψεως τοῦ Νέβσκι.

Ἡ Δάσχα κατήλθε πρώτη, μετ' αὐτὴν δὲ ἀνὴρ, τεσσαρακοντούτης περίπου, ὅστις ἐστάθη ὑπὸ τὸ πρόστονον.

Ὁ φύλαξ ἰδὼν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, προσέκλινε μετὰ σεβασμοῦ.

— Οὐδεὶς, ἦλθε;

— Οὐδεὶς πρίγκηψ.

— Καλῶς. Σκέφθητι ὅτι μοὶ ἀνήκει, καὶ ὅτι, ἂν ἤρχετό τις, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζω, θὰ μοὶ ἀπεκρίνετο διὰ τῆς ζωῆς σου.

— Μαλιστα πρίγκηψ.

Μεθ' οὗ ὁ ἄνθρωπος ἀνῆλθε διὰ βραδείων βηματικῶν τὴν κλίμακα, ἥτις ἔφερεν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, στρέφων ὄμματα τίγρεις ὑπὸ τὰ ἐρυθρὰ χροα βλέφαρά του, καὶ ὅστις ἐφάνετο ζητῶν ἐν τῷ σκότει λείαν, ἵνα καταβροχήσῃ.

Εἰς μεγάλην αἵθουσαν κομψῶς διασκευασμένην, ἡ Δάσχα, φέρουσα ἔτι τὴν σισύραν καὶ τὸν πέπλον αὐτῆς, ἐξηπλώθη ἐπὶ ἀνακλίντρον, ἀφ' οὗ ἔθηκε πλῆσιον τῆς χειρὸς τῆς ἐγχειρίδιον μετὰ λαβὴν ἐκ μαργάρου, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα κάτω νεύοντα, τὸ βλέμμα προσηλωμένον, ἀνέμεινε.

— Πάντοτε τεθλιμμένη, Δάσχα; εἶπεν ὁ ἄνθρωπος διακόπτων τὸν ρεμβασμὸν αὐτῆς.

— Πάντοτε.

— Πρέπει ν' ἀποσυρθῶ;

— Ὅπως θέλετε, εἶπεν ἡ νεκρὰ κόρη μετὰ μεγίστης ἀδιαφορίας.

Ὁ ἄνθρωπος ἔκαμεν ἐν βῆμα ἵν' ἀπέλθῃ, ἀλλ' ἔστη.

— Λοιπὸν! εἶπεν, ὅχι μὲν.

— Μείνατε, ὑπέλαβεν ἡ Δάσχα μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας.

Ὁμοίως πρὸς τὸν δαμαζόμενον λέοντα, ὅστις σύρεται πρὸ τῶν γονάτων τοῦ δαμαστοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν θέσιν του.

— Ἴδου μετ' ὀλίγον τρεῖς μῆνες, εἶπεν, ἀρ' οὐτοὺ τυχαίως σὲ συνήντησα. Ἦρχετο ἀγνωστὸς πόθεν, ἦτο δὲν γνωρίζω ποία ἄλλ' ἦτο ὠραία, τί μ' ἐνδιέφερε διὰ τὰ ἄλλα! ἄνθρωπος τοῦ χαρακτῆρός μου, εἰθισμένος εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ τὰς ἐρήμους τῆς Ρωσίας, δὲν ἐρωτᾷ τὰ προηγούμενα τῆς γυναικὸς, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ. Τὴν ἀγαπᾷ καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Σὲ ἀγαπῶ λοιπὸν καὶ ἐγώ, στρατηγός, κόμης Ταρανόβ, ὁ ὁποῖος ἠδυνάμην νὰ ἀπαιτῶ καὶ νὰ διατάσσω, κατήντησα, ὡς νεκρίας τῆς Πετροπόλεως, νὰ στεναζῶ διὰ τοὺς ὠραίους σου ὀφθαλμούς. Ὑπέκυψα, ἐγονυπέτησα, χωρὶς νὰ δυνῶ νὰ νικήσω τὴν ψυχρότητά σου ἐπὶ τέλους σοὶ εἶπα: Δὲν θέλεις νὰ ἦσαι ἐρωμένη μου, ἔσο σύζυγός μου... Δὲν μετάνοῶ, ἀλλ' ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ προσθέσω, τί περιμένεις;

— Ἐπιτρέψατε, κόμης, μὲ μέμφεσθε διὰ τὰς προσλιπαρήσεις σας· ἀλλὰ τίς σὺς ἀναγκάζει εἰς τοῦτο; ἐγώ; Δὲν σὺς εἶπον: ἔδωκα τὴν καρδίαν μου, εἰς ἄλλον καὶ ἐν ὅσῳ ζῇ τῷ ἀνέκει δὲν δύναμαι νὰ τὴν ἀποσπᾶσω.

— Καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος σὲ ἀγαπᾷ;

— Ὅχι.

— Καὶ τὸν ἀγαπᾷς;

— Ναί.

— Τὸ ὄνομά του; δι' ἑκατοστὴν φοράν! ἀνεφώνησεν ὁ Ταρανόβ καταλαμβανόμενος ὑπὸ ζηλοτυπίας καὶ λύσσης.

— Ὁ ἀποχωρήσας περισσότερον ὅταν μάθητε τὸ ὄνομά του; Ἡ πίστις μου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις με ἐπρόδωκεν, εἶναι ἡ δικαιολογία τοῦ ὅτι ζῶ, εἶναι, τέλος, ἡ τιμὴ μου. Ἡ ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι ἂν σὺς ἤκουε σήμερον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ σὺς εἴπῃ κατὰ πρόσωπον: ὁ στρατηγός, κόμης Ταρανόβ, ἐνυμνεύθη... τὴν ἐρωμένην μου.

— Τὴν ἐρωμένην του!... Τὸ ὄνομά του, ἀκόμη μίαν φοράν, τὸ ὄνομά του· ἡ θὰ πιστεύω ὅτι ψεύδεσαι.

— Τὸ θέλετε;... Εἶναι ὁ κόμης Ταρανόβ, ὁ σύζυγός τῆς πρίγκηπέσσης Ραλέρ, ἀρχιθαλαμηπόλος τοῦ Τσαροῦ.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Τσαροῦ, τὸ τὸσφ σεβαστὸν ἐν Ρωσίᾳ, ὁ Ταρανόβ κατ' ἀρχὰς ἀνεσκήρτισεν, ὡς εἰ παρενέβη τις μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς λείας του· κατόπιν, σκεπτόμενος καὶ δάκνων τὸν μύστακά του:

— Εὐχαριστῶ, εἶπε.

Μετὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην, ἡ Δάσχα, ὡς φοβηθεῖσα διὰ τὰς συνεπείας αὐτῆς, ὡχρίασε καὶ ἐσιώπησε· ἡ ἐσωτερικὴ πάλιν, ἥτις ἐσπάρασεν αὐτὴν, καθίστα ἔτι λαμπροτέρην τὴν καλλονὴν τῆς.

— Ὑπάρχει τις περιττός ἐν Πετροπόλει, ἐπιθύρισε μετὰ τῶν ὀδόντων ὁ στρατηγός Ταρανόβ.

Ἐπειτα ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Δάσχαν:

— Μετ' ὀλίγον, εἶπεν ἀπαζόμενος μετὰ σεβασμοῦ τὴν πεχωμένην αὐτῆς χεῖρα.

Ἐπεται τὸ τέλος.

Δ. Μ.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

παραδίδονται τὰ ἑξῆς νεώτατα γαλλικὰ βιβλία, μετὰ αὐτὰς τιμὰς τῶν γαλλικῶν βιβλιοπωλείων, ἧτοι πρὸς φράγκα χρυσὰ 3.50 ἕκαστος τόμος, ἐλευθ. ταχυδρομικῶν 3.80:

LE DOSSIER DU GÉNÉRAL BOULANGER, par UN CURIEUX.

GISELLE RUBENS, par ERNEST DAUDET.

LES GIGOLOTS DE CES DAMES, par INAETH...

L'EMPIRE D'ALLEMAGNE à VOL D'OISEAU,

par E. BRAULT.

L'ART DE FAIRE SES 13 JOURS, par L.

DIDIÉE.

LES 36 FEMMES DE LA BALADE, par JEAN

MALIC.

PORTRAITS D'AUJOURD'HUI, par ADOLPHE

RACOT.

PORTRAITS D'HIER, par ADOLPHE RACOT.

LES FINESSSES DE PINTEAU, par CHARLES

LEROY, illustré.

LES FEMMES INQUIÉTANTES ET LES

MARIS COMIQUES, par DANIEL DARC.

LES BILLETS BLEUS, par EMILE GOUDEAU,

illustrations de Trock.

LA COUR DE L'EMPEREUR GUILLAUME,

par ...

LA FRANCE ET L'ALLEMAGNE, par C.

KOETTSCHEAU, lieutenant-Colonel, ouvrage traduit

avec l'autorisation de l'auteur, par ERNEST JAEGLÉ,

professeur à l'Ecole spéciale militaire de

Saint-Cyr.

LES S'CRONGNIEUGNIEU DU COLONEL RA-

MOLLOT, par CHARLES LEROY.

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσιν αὐτὰ, ἐλευθέρως ταχυδρ. τελῶν]

Γρηγορίου Δ. Ξεροπούλου: **Τὸ Τριακοσιδραχμὸν Ἐπαθλόν**... λεπ. 50 [60]

Παύλου Μαρτεγάτσα: **Ἰγνείνη**, μετάφρασις Ν. Ἀξελού, ἱατροῦ... Δραχ. 4 [4,30]

Νικολάου Σαράντη (μαγείρου): **Σύγγραμμα Μαγειρικῆς**... Δραχ. 4 [4,30]

Σαβιὲ Μαρμιέ: **Οἱ Μελλόνυμφος τῆς Σπιτσεβέργης**, μυθιστορία στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας... Δραχ. 1.50 (1.70)

Pierre Zaccani: **Οἱ Τυχοδιώκται τῶν Παρισίων**, Μυθιστορία... Δραχ. 2.20 (2.40)

Στεφάνου Θ. Ξέρου: **Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ**, ἧτοι *Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει*. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα *Ἡ Καταστροφή τῶν Γεννητῶν*, Τόμος 2... Δραχ. 5 [5,50]

Στεφάνου Θ. Ξέρου: **Ἡ Πρωτὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως**, μυθιστορία εἰς δύο τόμους ὁγκώδεις... Δραχ. 4 [4,50]

Paul de Koch: **Ὁ Γιάννης**, μετάφρασις Κλεάνθου Ν. Τριανταφύλλου... Δραχ. 2 (2 20)

Paul de Koch: **Ἡ γυναῖκίς, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί**, μετάφρασις Κλεάνθου Ν. Τριανταφύλλου... Δραχ. 1 (1.20)

Γεωργίου Ρώμα: **Μαρία Ἀντωνιέττα**, τραγικὸν ἱστορικὸν μελῶδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα... λεπτὰ 50 (55)

Ὁ Γουαράνυ, χορο-μελῶδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ Α. Καρόλου Γομέ, μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα... λεπτὰ 50 (55)

Σαβιὲ-δε-Μορτεπέρ: **Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως**, μυθιστόρ. δραματικώτατον, ἀρτι ἐκδόθεν ὁρ. 3 (3.30)

Ἐπαμεινώνδα Π. Πολιτάκη: **Τὰ πρῶτα Βήματα**... Δραχ. 1.50 [1.60]

Γεωργίου Α. Βαλαβάρη: **Διηγῆματα**, κομψὸ τόμος περιέχων 8 διηγῆματα... Δραχ. 1 [1,20]

Αἰμιλίου Ζολᾶ: **Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας**... Δραχ. 3 [3,30]

Γεωργίας Σάνδης: **Λέων Λέωνος**, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση... Δραχ. 1.50 [1,80]

Αἰμιλίου Ρισβόργ: **Τὰ Δύο Αἵμα**, Δρ. 1,60 [2] Κομῆσις Δάσ: **Ἡ Ὁραία Παρισινὴ** λπ. 60 [70]